

157280

Uitgifte

Repertoriumnummer 2021 / 6976
Datum van uitspraak 14 oktober 2021
Rolnummer 2020/FA/311

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Nationaliteit

**Hof van beroep
Gent**

Arrest

elfde kamer

COVER 01-00002350&54-0001-0009-02-01-1

2020/FA/311

In de zaak

van

PROCUREUR-GENERAAL BIJ HET HOF VAN BEROEP GENT,

met kantoor te 9000 GENT, Savaanstraat 11 bus 101

verschenen in de persoon van substituut-procureur-generaal Roeland Vasseur

appellant

tegen

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

geïntimeerde

voor wie optreedt mr. S. [REDACTED]
[REDACTED]

wijst het hof het volgende arrest.

I. BEROEPEN BESCHIKKING

Bij beschikking van 2 april 2020 in de zaak met AR nummer 20/302/B verklaart de 17de familiekamer van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, het negatieve advies van het openbaar ministerie van 14 januari 2020 tegen de inwilliging van de door [REDACTED] gedane nationaliteitsverklaring van 17 september 2019 ongegrond. De rechtbank willigt het verhaal van [REDACTED] (hierna: [REDACTED] tegen dit negatieve advies in als (tijdig, regelmatig en derhalve) ontvankelijk en gegrond.

De rechtbank laat de gedingkosten ten laste van [REDACTED] en veroordeelt haar tot betaling van het rolrecht van 165,00 euro.

II. HOGER BEROEP

1. Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het hof op 17 april 2020 stelt het openbaar ministerie tijdig, regelmatig en derhalve ontvankelijk hoger beroep in.

Met zijn hoger beroep beoogt het openbaar ministerie de gegroundverklaring van zijn negatieve advies tegen de inwilliging van de door [REDACTED] gedane nationaliteitsverklaring van 17 september 2019.

2. [REDACTED] neemt conclusie tot afwijzing van het hoger beroep als ontvankelijk doch ongegrond en zodoende tot bevestiging van het beroepen vonnis.

3. Onderhavige procedure in de zin van artikel 15, § 5 WBN betreft in eerste aanleg een eenzijdige procedure, waarbij het openbaar ministerie niet als partij is betrokken.

De procedure in de zin van artikel 15, § 5 WBN staat in eerste aanleg gelijk met een procedure op eenzijdig verzoekschrift in de zin van de artikelen 1025 e.v. Ger.W. De ambtenaar van de burgerlijke stand maakt, op verzoek van de belanghebbende binnen de bedoelde termijn van vijftien dagen bij aangetekende brief, het dossier over aan de rechtbank van eerste aanleg, die (na de belanghebbende te hebben gehoord of opgeroepen in raadkamer) op gemotiveerde wijze uitspraak doet over de gegrondheid van het negatieve advies van het openbaar ministerie in de zin van artikel 15, § 4 WBN.

De procedure in de zin van artikel 15, § 5 WBN blijft unilateraal in hoger beroep, behalve indien, zoals *in casu*, na de inwilliging van het verzoek van de belanghebbende door de rechtbank van eerste aanleg die zodoende het negatieve advies van het openbaar ministerie ongegrond verklaart, het openbaar ministerie zelf hoger beroep instelt tegen het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg.

Het openbaar ministerie fungeert *hic et nunc* als partij en meer precies als appellatant.

4. Het hof heeft de partijen in hun middelen gehoord op de openbare terechtzitting van 30 september 2021, waarna het hof het debat heeft gesloten en de zaak in beraad heeft genomen.

Het hof heeft het dossier van de rechtspleging en de overgelegde stukken ingezien.

Het hof aanziet de conclusie van het openbaar ministerie van 29 september 2021 en de conclusie van [REDACTED] van 16 augustus 2021 als alomvattende syntheseconclusies in de zin van artikel 748*bis* Ger.W., om ze aldus (met alle bijhorende stukken), met instemming van de partijen, in het debat te houden.

Ter terechtzitting van 30 september 2021 verklaart [REDACTED] dat zij op de conclusie van het openbaar ministerie niet meer wenst te antwoorden.

III. BEORDELING

1. De zaak behelst (inz.) artikel 12*bis* WBN, zoals van toepassing sinds de aanpassing ervan bij wet van 4 december 2012 'tot wijziging van het WBN teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken' (BS 21 januari 2013, *err.* BS 18 februari 2013). Deze wet is op 1 januari 2013 in werking getreden, terwijl de litigieuze nationaliteitsverklaring dateert van 17 september 2019.

2. Krachtens artikel 12*bis*, § 1, sub 5° WBN kan een vreemdeling de Belgische nationaliteit verkrijgen door een verklaring af te leggen overeenkomstig artikel 15 (voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van zijn hoofdverblijfplaats) indien hij:

- a) de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;
- b) tien jaar wettelijk verblijf in België heeft;
- c) het bewijs levert van de kennis van een van de drie landstalen;
- d) het bewijs levert van zijn deelname aan het leven van zijn onthaalgemeenschap waarbij dit bewijs door alle rechtsmiddelen kan worden geleverd en elementen bevat waaruit blijkt dat de aanvrager deelneemt aan het economische en/of socioculturele leven van die onthaalgemeenschap.

3. Met toepassing van voormelde bepaling legt [REDACTED] op 17 september 2019 een verklaring van Belgische nationaliteit af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Gent (art. 15, § 1 WBN), die een afschrift van het dossier overmaakt aan het openbaar ministerie (art. 15, § 2 WBN).

Bij brief van 14 januari 2020 brengt het openbaar ministerie (tijdig) een negatief advies uit (art. 15, § 3 WBN), waarvan bij aangetekende zending aan [REDACTED] kennis wordt gegeven (art. 15, § 4 WBN).

Bij aangetekende brief van 21 januari 2020 verzoekt [REDACTED] aan de ambtenaar van de burgerlijke stand te Gent het dossier over te zenden en zodoende de zaak aanhangig te maken bij de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent (art. 15, § 5 WBN).

4. In zijn negatieve advies stelt het openbaar ministerie dat [REDACTED] niet voldoet aan alle grondvoorwaarden om op basis van voormeld artikel 12bis, § 1, sub 5° WBN de Belgische nationaliteit te verwerven, aangezien [REDACTED] volgens het openbaar ministerie niet het bewijs levert van de kennis van een van de drie landstalen.

Het staat buiten kijf dat de overige grondvoorwaarden wel zijn vervuld.

5. Het verhaal van [REDACTED], gelet op het negatieve advies van het openbaar ministerie tegen de inwilliging van de gedane nationaliteitsverklaring, is tijdig, regelmatig en derhalve ontvankelijk. Het verzoek tot verzending van het dossier aan de rechtbank van eerste aanleg dateert van 21 januari 2020, dit is binnen vijftien dagen na de ontvangst door [REDACTED] van het negatieve advies op 14 januari 2020.

6. De eerste rechter verklaart het negatieve advies van het openbaar ministerie van 14 januari 2020 tegen de inwilliging van de door [REDACTED] gedane nationaliteitsverklaring van 17 september 2019 ongegrond. De rechtbank willigt het verhaal van [REDACTED] tegen dit negatieve advies in als (tijdig, regelmatig en derhalve) ontvankelijk en gegrond.

7. Het hof volgt deze beslissing niet.

Luidens artikel 1, § 2, sub 5° WBN wordt voor de toepassing van het wetboek verstaan onder het 'bewijs van kennis van een van de drie landstalen': minimale kennis van één van de drie landstalen die gelijk is aan het niveau A2 van het Europees Referentiekader voor Talen.

Het gaat om een gevorderde basisgebruiker (F. Swennen, *Het personen- en familierecht*, Antwerpen, Intersentia, 2015, 119, nr. 180).

Dit bewijs dient te worden geleverd aan de hand van de bewijsmiddelen bepaald in een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Artikel 1 van het Koninklijk Besluit van 14 januari 2013 'tot uitvoering van de wet van 4 december 2012 tot wijziging van het wetboek van de Belgische nationaliteit teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken' preciseert dat de documenten die in aanmerking moeten worden genomen als bewijs van de minimale kennis van een van de drie landstalen in de zin van artikel 1, § 2, sub 5° WBN zijn:

- 1° ofwel een diploma of getuigschrift van een onderwijsinstelling opgericht, erkend of gesubsidieerd door een Gemeenschap of van de Koninklijke Militaire School, behaald in een van de drie landstalen en dat minstens van het niveau van het hoger secundair onderwijs is;
- 2° ofwel een diploma of getuigschrift van een onderwijsinstelling in de Europese Unie voor zover het diploma door de bevoegde Gemeenschap erkend is als gelijkwaardig, dat minstens van het niveau is van hoger secundair onderwijs, en dat betrekking heeft op kennis van een van de drie landstalen op het niveau krachtens artikel 1, § 2, sub 5° WBN;
- 3° ofwel een document waaruit blijkt dat een beroepsopleiding werd gevolgd van minimum 400 uur, die erkend wordt door een bevoegde overheid;
- 4° ofwel een document waaruit blijkt dat een inburgeringscursus werd gevolgd waarin wordt voorzien door de bevoegde overheid van de hoofdverblijfplaats van de betrokkene op het tijdstip dat hij zijn inburgeringscursus aanvat;
- 5° ofwel documenten waaruit blijkt dat de betrokkene gedurende de voorbije vijf jaar onafgebroken als werknemer en/of als statutair benoemde in overheidsdienst en/of als zelfstandige in hoofdberoep heeft gewerkt, waartoe de aanvrager de volgende documenten voorlegt:
  - a) indien de betrokkene werknemer in de privésector is of is geweest, legt hij documenten voor die 'individuele rekeningen' worden genoemd, afgegeven door de werkgever;
  - b) indien de betrokkene bezoldigd werknemer in overheidsdienst is of is geweest, legt hij een attest of attesten voor, afgegeven door de bevoegde dienst van de overheid;
  - c) indien de betrokkene statutair ambtenaar in overheidsdienst is of is geweest, legt hij het bewijs van zijn definitieve benoeming voor vergezeld van een attest of attesten, afgegeven door de bevoegde dienst van de overheid;

- d) indien de betrokkene een beroepsactiviteit als zelfstandige in hoofdberoep uitoefent of heeft uitgeoefend, legt hij het bewijs voor van aansluiting bij een sociaal verzekeringsfonds voor zelfstandigen vergezeld van het bewijs van betaling van de sociale kwartaalbetalingen tijdens de wettelijke vereiste periode;
- 6° ofwel een attest voor het slagen voor een van de drie landstalen waaruit een taalniveau blijkt dat overeenstemt met het taalniveau dat is vereist krachtens artikel 1, § 2, sub 5° WBN en dat wordt afgegeven door een instelling opgericht, erkend of gesubsidieerd door een Gemeenschap;
- 7° ofwel een taalcertificaat met betrekking tot de kennis van een van de drie landstalen afgegeven door het Selectiebureau van de Federale Overheid (SELOR) waaruit een taalniveau blijkt dat overeenstemt met het taalniveau dat is vereist krachtens artikel 1, § 2, sub 5° WBN;
- 8° ofwel een attest voor het slagen voor een van de drie landstalen waaruit een taalniveau blijkt dat overeenstemt met het taalniveau dat is vereist krachtens artikel 1, § 2, sub 5° WBN en dat wordt afgegeven door de gewestelijke diensten voor beroepsopleiding en arbeidsbemiddeling.

Terecht wijst de eerste rechter erop dat de wetgever, gelet op de teksten van artikel 1, § 2, sub 5° WBN *juncto* artikel 1 van het uitvoeringsbesluit van 14 januari 2013, duidelijk opteert voor een documentair systeem. Dit systeem maakt dat, zodra [REDACTED] tot bewijs van de minimale kennis van een van de drie landstalen (die gelijk is aan het niveau A2 van het Europees Referentiekader voor Talen) een van de in het uitvoeringsbesluit opgegeven bewijsmiddelen overlegt, is voldaan aan de bewijsvoorwaarde van de kennis van een van de drie landstalen. Dit impliceert dat een feitelijke vaststelling, zoals *in casu* bij een politieel verhoor op 23 oktober 2019, dat [REDACTED] geen van de drie landstalen beheerst dan wel een gebeurlijke vaststelling door de (appel)rechter dat zij een van de bedoelde talen niet of nauwelijks zou spreken, begrijpen of schrijven, daaraan niet kan veranderen.

In casu staat buiten kijf dat [REDACTED] niet beschikt over een attest dat bewijst dat zij de bedoelde minimale kennis heeft van een van de drie landstalen die gelijk is aan het niveau A2 van het Europees Referentiekader voor Talen. Zij duidt zelf (ter terechtzitting van 30 september 2021) dat zij slechts tot het niveau A1 is geraakt. De voorgelegde deelcertificaten van gevolgde taalopleiding wijzen enkel op richtinggraad 1.

Het attest van inburgering dat [REDACTED] voorlegt vermeldt expliciet dat zij (slechts) het taalniveau A1 behaalde.

Zoals aangegeven vereist de wet en meer precies artikel 1, § 2, sub 5° WBN minimale kennis van een van de drie landstalen die gelijk is aan het niveau A2 van het Europees Referentiekader voor Talen.

Anders dan [REDACTED] het wil voordoen, kan het uitvoeringsbesluit deze voorwaarde niet tenietdoen/wijzigen in die zin dat een niveau A1 toch zou volstaan/volstaat. De wet primeert op het KB.

Dit strookt met het verslag aan de Koning bij dit KB waarin staat: *“Ook de onthaal- en integratietrajecten van de nieuwkomers waarvan de opleidingsprogramma’s taallessen omvatten, moeten worden vermeld. Deze onthaal en integratielessen worden aanvaard als bewijs van taalkennis, op voorwaarde dat zij het door de federale wetgever in het kader van het verkrijgen van de Belgische nationaliteit opgelegde A2-niveau respecteren”.*

Uit het voorgelegde attest van inburgering dat [REDACTED] voorlegt blijkt slechts niveau A1.

Zodoende levert [REDACTED] niet het bewijs van de vereiste kennis van een van de drie landstalen in de zin van artikel 1, § 2, sub 5° WBN. [REDACTED] voldoet derhalve niet aan de grondvoorwaarde van de vereiste talenkennis.

8. De bewering/het feit dat [REDACTED] in harmonie leeft met de Belgische samenleving, duurzaam lokaal verankerd is, een stabiel evenwicht heeft met de Belgische maatschappij waarin zij is geïntegreerd en intussen meerderjarige kinderen heeft met de Belgische nationaliteit, kan hieraan niet veranderen.

9. Het hoger beroep slaagt. De beroepen beschikking moet worden hervormd.

IV. GEDINGKOSTEN

1. Het hof beaamt de beoordeling van de eerste rechter omtrent de gedingkosten in eerste aanleg.

2. [REDACTED] dient als de in het ongelijk gestelde partij te worden verwezen in de gedingkosten in hoger beroep (art. 1017, eerste lid Ger.W.).

Het openbaar ministerie maakt blijkbaar geen aanspraak op een rechtsplegingsvergoeding

OP DEZE GRONDEN,

HET HOF,

RECHT DOENDE OP TEGENSPRAAK,

met inachtneming van (de artt. 2 e.v. en inz.) artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart het hoger beroep van het openbaar ministerie ontvankelijk en gegrond,

verklaart het negatieve advies van het openbaar ministerie van 14 januari 2020 tegen de inwilliging van de door [REDACTED]

[REDACTED] op 17 september 2019 gedane nationaliteitsverklaring, gegrond,

hervormt de beroepen beschikking van 2 april 2020 in die zin,

veroordeelt [REDACTED] (na uitnodiging daartoe) tot betaling aan de Belgische Staat (FOD Financiën) van het rolrecht in hoger beroep ten bedrage van 400,00 euro.

Aldus gewezen door de **elfde kamer** van het hof van beroep te Gent, recht doende in burgerlijke zaken als familiekamer, samengesteld uit:

De Heer A. Colpaert

Raadsheer, waarnemend voorzitter,

Mevrouw V. De Clercq

Raadsheer,

De heer M. Traest

Raadsheer,

en uitgesproken door de wn. voorzitter van de kamer in openbare terechtzitting op

veertien oktober tweeduizend eenentwintig,

bijgestaan door

Mevrouw G. Huysman

Griffier.

G. Huysman

M. Traest

V. De Clercq

A. Colpaert

